

Het Sliedrechts Dialect (448)

NAER D" N KAARSEBOGERD (2)

We gonge vedder med onze tocht deur de kaarsetuin. Nae weer 'n hôöp gerammel en geblinker van de blekke en trommels, wiere me opmaarekzaam gemaakt op 'n paor dôôje spratse of kraaie die, vastgebonge aan 'n touwchie om d'r pôôt, over de bôôrne heene zweefde.

Via ketrolle wiere ze van d'n êêne naer d'n aore kant van d'n bogerd getrokke. De veugels kregde de stuipe op t'r lijf bij 't zien van d'r gesturreve maotjies.

Eên van ons was, naedat ie weer zô'n harde knal hà gehoord, op vedder onderzoek uitgegaon. Buite aosem, vroeger zeeje ze ok wel tende aosem, kwam die opgewonge truggestekkerd. "k Hed 'm gezien..., de jaoger... en hij hed 'n echt geweer", riep tie med overslaonde stem.

Rôôdkappie

Wij wazze nie meer te houwe netuurlijk. Dat wouwe me aamel ok wel is med onze aaige ôôge zien. 'n Echte jaoger, med 'n grôôt geweer, zôiets hà me nog nooit meegemaakt. Ja, in 't vertellesboek over Rôôdkappie. Daer sting wel 'n plaetje van de jaoger in, toe die d'n bôôze wolf hà neergeschote. Mor, zou de jaoger d'r in 't echie ok zô uitzien? Je weet wel, zô'n bietjie ouwere man, med 'n lange groene jas, 'n drollevangersbroek, geblokte kouse, 'n hoedjie med 'n veertie en 'n grôôte snor? We stiefelde de bêêne uit ons gat in de richting, waer vandaen d'n ondekker van de jaoger was gekomme en jawel hoor. Daer zat-ie. Verschole onder de bôôme. Hij zat taer hêël stillechies i mekaor gedoke, de kraog van z'n jas rechtoverend in z'n nek.

Hij verwoog z'n aaige gêên tel en keek langs z'n lange zwarte geweer mè bruine kolf, schuins omhông. Hij lekend wel verstêënd; as 'n stambeeld zat ie daer mor. Gêên haertie wat 'r aan hum bewoog.

'n Schot

We wazze inêêns hêël stil geworre. Niemand dors nog iets te zegge of te doen. We voelde de spanning die om te snij-je was. Ik sting op te puntjies và me têê om aalles nog beterder te kanne zien en veraal niks te hoeve misse. Me wisse 't zeker, nou zou 't staon te gebeure!...'n Schot med 'n kogel uit 'n echt geweer!

Aai'lijk hadde me wel te doen met tie vrolijk fluitende en stiekem van de kaarsies snoepende veugels. Mor toch... We wouwe 't nou meemaake. We wazze d'r zôô verschrikkelijk vlakbij. As ie dut thuis zou vertelle, dan zouwe ze je vast nie glôôve en toch was 't waer. Je had 't ommers aaiges gezien.

Pang... Ja, 't geweer was afgegaon en iederêên, ok te jaoger, dors z'n aaige weer te bewege. We holde và me konne in de richting waer de jaoger hà geschote en waer we và naer beneejene hadde zien dwarrele. Wazze 't allêên maor blaiochies, of had ie ok nog 'n veugel geraakt? We wisse 't nie zeker. 't Was ommers hêël aareg moeilijk om van zô'n grôôte afstand 'n veugel uit 'n bôôm te schiete. Op te kaaremes hadde me ok wel is bij de schiettent staon te kijke en dan konne de mêêste van amper drie meter nog niks raoke.

Dôôje veugel

We wazze op te plaets aangekomme waer de vorse blaichies wazze neer gedwaareld, mor 'n aangeschote veugel zagge me nie. De jaoger die med ons was meegelôope, stak z'n aarm in de hôogte en gebaorde dà me mosse blijve staon.

Zellef dee die nog 'n paor passe voorwaerts, bukete z'n aage en... ? Verempel, hij raopte 'n dôôje veugel op. " 't Is 'n kraai", zee die en dee de vlaareke van de veugel wijd ope. Zô'n grôôte kraai han we nog nooit gezien. 't Is vast 'n reuze-kraai, zeeje me tege mekaor. De jaoger verteldende dat te veugels hêel veul kaarse opatte en as hij ze nie zou afschiete, of as te man in d'n uitkijkpost ze nie zou verjaoge, d'r hêêlemael niks v'r ons zou overblijve om op te ete. We vonge 't best wel zielig voor dien dôôje kraai, mor de kaarse wazze zôô smaakelijk, dà me 't ok wel weer konne vatte. (Wordt vervolgd)

Huib Kraaijeveld

Reacties:

- K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.
- Emailadres: baskorrielissenburg@yahoo.com